

[Kr. Kristensen.]

fastsættelse af forskrifter for udførslen til gennemførelse af lovens formål. Nu vil en sådan situation vel aldrig komme til at ligge for, men skulle det desuagtet ske, er ministeren og partierne enige om, at loven i så fald må ændres, så dens bestemmelser kan gennemføres efter dens hensigt.

Der er to ændringsforslag stillet af ministeren og tiltrådt af udvalgets flertal. Ændringsforslag nr. 1 gælder som før nævnt § 1 og går ud på, at udførslen kun må foregå gennem organer udpeget af ministeren. Det har jeg belyst.

Ændringsforslag nr. 2 gælder lovens løbetid. Den træder i kraft straks og gælder til den 24. maj 1952. Man har valgt den samme udløbstid som for lov om eksportafgifter af voksne kreaturer og fedekalve, der også er et resultat af påskeforliget.

På flertallets vegne vil jeg anbefale, at man stemmer for disse to ændringsforslag.

Sluttelig vil jeg gerne nævne, at dette forslag er det sidste led i kriseforliget, som nu endelig sker fyldest. Landbruget er her gået foran og har gennem den tidligere vedtagne kornlov og nu gennem den binding af hjemmemarkedspriser, som det forelagte forslag er udtryk for, taget betydelige byrder på sine skuldre. Nu må de andre erhverv og befolkningsgrupper også tage deres part af byrden. Den højtærede handelsminister har det i sin hånd gennem den skærpede prislov at sørge for, at dette sker, og det er vor overbevisning, at det vil ske. Når man har fulgt arbejdet i det politiske udvalg, er man ganske klar over — der er jeg i alt fald for min part —, at der allerede er sket betydelige ting her.

Det er under den forudsætning, vi er gået med til disse foranstaltningers gennemførelse, og på udvalgets flertals vegne skal jeg anbefale lovforslaget med de nævnte ændringer til vedtagelse i det høje ting.

Carl Petersen: Som nævnt af udvalgets ærede ordfører er dette lovforslag det sidste af de lovforslag, den højtærede landbrugsminister havde med i påskeforliget. Udvalgsbehandlingen af forslaget er foregået på samme måde som for de øvrige, idet selve realitetsbehandlingen er sket i det tidsrum, der er gået, siden forliget afsluttedes, og indtil nu. De forhandlinger, der er ført i udvalget, er resulteret i en betænkning med et enkelt ændringsforslag. Tilsyneladende betyder dette ændringsforslag ikke ret meget; det er fremkommet som følge af de forhandlinger, der er blevet ført om betimeligheden af nu igen at indføre et

eksportudvalg så kort tid efter, at rigsdagen har ophævet den række af eksportudvalg, der under krigen dirigerede hele vor landbrugseksport, og som tilsidst — det kan ikke nytte at skjule det — var ude for en ret stærk kritik.

Ændringsforslaget går derfor ud på at ændre ordet „udvalg“ til: „organer“. Nu kan det måske hævdes, at det tilsyneladende kun er en redaktionel ændring uden reel betydning, men ved at læse det afsnit af betænkningen, der handler om, hvorledes ministeren tænkes at anvende bestemmelsen, vil man se, at ministeren mener at kunne administrere den bemyndigelse, som gives ham i den pågældende paragraf, uden i det hele taget at benytte den ret, han her får, til at udpege disse organer — i hvert fald sådan, at det kun sker i disse specielle tilfælde. Som allerede nævnt af udvalgets ærede ordfører har udvalget ment, at udtrykket „organer“ stærkere præciserede, at det ikke er meningen at genoplive eksportudvalgene, som vi kendte dem under krigen.

Mit partis stilling har været den, at vi ikke ønskede at indføre sådanne udvalg igen; men på den anden side måtte vi selvfølgelig give den højtærede landbrugsminister en sådan bemyndigelse, at han kunne administrere loven efter dens hensigt. Og da ministeren efter min mening har givet gode begrundelser for nødvendigheden af at have en sådan magtbeføjelse i givet tilfælde, at han kan centralisere eksporten af flæsk, skal jeg anbefale dette ændringsforslag.

I lovforslagets § 2 fastsættes smørprisen på grundlag af et afregningstal på højst 5 kr. 50 øre pr. kg, og mælkeprisen fastsættes ud fra denne smørpris. Der er ikke foreslået nogen ændring til denne paragraf, men jeg finder det rigtigt her ved anden behandling alligevel at sige nogle ord, for at der ikke hos forbrugerne af mælk skal opstå nogen misforståelse, hvis der trods de i denne lov fastlagte priser alligevel kommer stigning i prisen på mælk til forbrugerne. For forholdet er jo dette, at den pris, der her er tale om, kun vedrører mælkens smørværdi, derimod ikke de svingninger, der kan fremkomme som følge af andre faktorer, f. eks. svingning i skummetmælksværdien; og jeg erindrer om, at skummetmælksprisen for tiden holdes nede ved statstilskud. Hvorvidt mælkeprisen til forbrugerne kan holdes på den pris, der gælder nu, er altså afhængigt af andre faktorer, for det første af det jeg lige nævnte: at skummetmælken holdes nede på den nuværende pris, og dernæst af, at distributionsomkostningerne ikke stiger. Kan man holde disse to faktorer fast, så stiger prisen